

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в Адміністрації „Газети Львівської“ і в ц. к. Староствах на провінції:

на цілий рік зр. 2.40
на пів року зр. 1.20
на чверть року „ — 60
місячно „ — 20
Поодинокое число 1 кр.

З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5.40
на пів року зр. 2.70
на чверть року зр. 1.35
місячно „ — 45
Поодинокое число 3 кр.

Виходить у Львові по два (крім неділь і гр. свт. свят) о 5-й годині по полудня.

Редакція і Адміністрація: у Львові Чарнецького ч. 8.

Письма приймають з листів «рангових».

Рукописи звертають ся лиш на окреме жакітє і за вложенем оплати поштової.

Рекламації неапечатані вільні від оплати поштової.

Нові причинки до нашої політики.

VIII.

Як ми то вже поперед угадали, не говорять пос. Романчук вже в своїм отвертій писемі о помиреню партій, лиш о консолідації Русинів; він поустив вже отже в своїй теоретичній політиці о один голос низше, але все ще держить ся того, що до тої консолідації треба втягати всі партії. Але й в тій консолідації стали йому на перешкодї обі ті партії, котрі він хотів помирити з партією народною. Він каже: „Скорі консолідації перешкодили на з'їзді мужів довіря старо-Русини (хотя перше три, чи властиво навіть, чотири з їх послів і визначні люди з краю на мій проєкт згодили ся), а в міді сяць пізнійше і коломийські радикали, уражені в своїй амбіції тим, що спомежи чотирох — о скілько знаю — тамошних членів їх партії лише два були запрошені на з'їзд, хотя се порція для них користнійша як у інших партій“.

Дивна річ, що коли пос. Романчукови ставали на перешкодї в переведеню его пляну як-раз ті, котрих він втягав до своєї акції, він все-таки не хоче вірити в безхосенність своєї роботи і думає, що ему не удало ся лиш „скоро“ перевести ту консолідацію; очевидно каже догадувати ся, що поволи він єї таки переведе. Побачимо.

З повисшого видимо дальше, в чім головна хіба політики пос. Романчука. Ми вже кілька разів виказали, що він не числить ся в ній з фактичним станом річий; до сего приходить ще й другий момент: ніякий політик в світї

не числить неозначеними числами, а пос. Романчук не знає навіть, кілько людей з „старої партії“ згодило ся первістно на его проєкт. Кілько отже: трох чи чотирох? На то хіба відповідь: властиво трох, а невластиво чотирох. І на такій то рахубі опирає ся відтак дальшу акцію політичну! Подібно має ся річ і з радикалами; і тут не знав пос. Романчук, з кілько людьми він має до діла, вибирав собі тих, що ему сподобали ся, а відтак жалує ся на цілю партію і на личну амбіцію.

Ціла хіба, чи радше сказавши, нетакт політичний в цілій акції помиреня партій і консолідації Русинів був в тим, що пос. Романчук робив все потайком і поза плечима партій. Народовців, легенько сказавши, добродушних удалось ему заскочити і обманути, але не так „стару партію“ і радикалів. Репрезентанти сих двох партій пристали вправді на ролю, яку їм визначив пос. Романчук, але придержуючись карности партійної піддали ся воли своїх партій і відступили від дальшої акції. На тим і закінчила ся акція помиреня партій і консолідації Русинів а ми переконані, що на тій основі, на якій она розпочала ся, не доведе ся до кінця ані скоро ані поволи.

Трудно вводити більшої запутанини в понятях і заколоту у внутрішній нашій роботі, як ті, які вводить пос. Романчук в слідуочім уступі. Він нарікає на то, що кожда партія хоче використати ситуацію для себе і каже: „Найгірше на таким маневрованю може вийти стара партія. Се здає ся певним, що москвофільство, яке єсть серед неї, і в будучности ніяке австрійське правительство не буде толерувати, як робило деколи в минувности, і що дальша борба партійна особливо на шкоду

старої партії вийти мусить“.—Що се значить? Очевидно якась нова теорія. Пос. Романчук признає, що серед старої партії єсть москвофільство, але не признає, що она єсть москвофільською. Ну, хіба то якась партія в партії? Коли так, то якась дивно і не понятно, длячого та партія в партії держить ся так сильно, що не лиш не хоче одна від другої відлучити ся, але навіть ніхто, крім пос. Романчука і кількох его теперішних прихильників не може доглянути якоїсь ріжничі сих двох партій, що становлять одну цілість. Не вже-ж, коли стара партія, хоч посеред неї єсть москвофільство, не єсть москвофільською, може так само і народна партія, хоч посеред неї єсть народовство, не єсть народною, а так само партія радикальна, хоч посеред неї єсть радикалізм, не єсть радикальною. Видко, стрічаємо ся тут з новою теорією о партіях політичних, якої ще не знає ціла Европа. Повинна би хіба піти до нас на науку. Однакож на таку нову, доси ще нечувану теорію ніхто не згодить ся, бо кожда партія позістане такою, як єсть то, що серед неї проявляє ся. Отже і стара партія не перестане бути москвофільською, хіба що стане на руським ґрунті національним і зробить ся рускою. Поки що нам видить ся, що пос. Романчук за надто вірить в силу своїх слів, коли думає, що зможе єї на вернути на правдиву народну дорогу. Ему не удасть ся то навіть тим пострахом, що австрійське правительство не буде толерувати москвофільської партії, як то робило деколи в минувности. Сим він хіба хоче лиш показати москвофільській партії, як она має ратувати свою екастенцію. Звістно преці загально і того хотіли народовці раз на все позбутися за всяку ціну, які тяжкі удари спадали на руський нарід як-раз через

Сльози св. Лаврентія.

(Конець.)

День 10 серпня не одинокий в році, в котрім рісно спадають звізди або світові луски з неба, а громада звізд Персей не одиноким місцем, з котрого летять ті луски. Єсть їх ще більше а до найцікавіших належать ті, що спадають в падолистї. В тим місяці видко то з'явище два рази, раз від 12 до 14, а другий раз від 27 до 29 падолиста. Коли славний, німецький учений, Александер Гумбольд в 1799 р. перебував в американських горах Андах, видів там в ночи з дня 12 падолиста, як спадали ті звізди так рісно, як би огнистий дощ. Таке саме з'явище повторило ся опісля в 1833 р. в північній Америці, а наконець третій раз в 1866 р. Із сего видимо, що спадаючі звізди з двів 12 до 14 падолиста показують ся рісно лиш що 33 літ; слідуочє з'явище припадає отже на той сам час в 1899 р. Англійський учений Нютон доказав, що ці звізди спадають з того місяця на небі, де єсть громада звізд звана Лев і від того то називаємо ті спадаючі звізди „леонідами“. З'явище се звістє також вже від давна, бо ще від 902 року, а що оно показує ся добре лиш що 33 літ, то учені здогадують ся, що ті частинки, в котрі розсипала ся в сїм

місци якась комета, не заповнили ще однаково густо цілої дороги тої комети, лиш суть розсіянні дуже густо в однім єї місци і сунуть ся по ній. Що 33 літ стрічає ся земля в своїй дорозі з ними, а тогди часть їх дістає ся в наш воздух і они спадають на землю. Тим і відріжняють ся они від сльоз св. Лаврентія, котрі вже досить рівномірно розсипані по всій дорозі. З того можна дальше вносити, що серпневі спадаючі звізди або персеїди суть далеко старші, як леоніди. В сїм з'явищі єсть ще й то цікаве, що в 1866 р. відкрито на тій самій дорозі, по котрій посувають ся леоніди, якусь комету; можна отже здогадувати ся, що тут розсипала ся ще лиш часть комети в дрібні луски, а друга часть все ще кружить дальше яко комета.

Але найцікавіші зі всіх спадаючих звізд то — ті, що злітають в днях від 27 до 29 падолиста. Они то представляють найвеличавіший вид на небі, а що важнійше, они були тим з'явищем, котре дало нам пізнати, яка єсть причина спадаючих звізд. В новійших часах було два рази видко се цікаве з'явище, раз дня 27 падолиста 1872 р., другий раз того-ж дня в 1885 р. За кождий раз видко було з'явище дуже добре в цілій Европі і оно представляло ся так, як коли-б там на небі пускав хтось штучні огні і ракети. Осє послухаймо, як описує се з'явище з 1872 р. звіздар др. Вільгельм Маєр. Він був тогди ще молодим 20-літнім студентом і учив ся звіздарства в Гетинзі під прово-

дом славного звіздаря і директора тамошної звіздарні, Клінкерфіса. Др. Маєр розповідає:

„Була осьма година того памятного дня, коли кастелян звіздарні живо отворив двері і викликав мене на двір, щоби я дивив ся, яке множество світячих лусок світових спадає з неба. Був то дійсно величавий вид. Небо було зовсім чисте і вповні темне, а попри добре нам звістні громади звізд перелітали що хвиля одна по другій ясні іскри, часом навіть по дві і по три разом. Годі було мені на то довго дивити ся; я мусів пригадати собі, що я не дивлю ся на то яко приватний чоловік, але яко початкуючий звіздар, котрому вже тогди було поручено слідити по своїм силам за з'явищами на небі. За то преці давали мені безплатне помешканє на звіздарні. Але за чим було тут слідити? То був би знав хіба досвідний звіздар, а то на нещастє мій директор пішов був до міста, і не знати де там подів ся. Я лишив ся сам один з кастеляном у звіздарні. Правда, що тої кастелян, а він звав ся Гайдорн, знав ся практично на звіздах ліпше, як я під ту пору, бо взагалі вся служба на звіздарні вичує ся з часом дуже добре слідити за звіздами. Я мусів отже питати ради у кастеляна. Він приніс зараз звіздові карти і хронометер¹⁾ та

¹⁾ Хронометер значить дословно „часомір“; єсть то дуже докладний годинник звіздарський, котрий показує не лиш години, минути і секунди, але ще й терцини або частини секунд.

москвофільську партію. Правительство її і давніше не щадило, як би то виходило із слів пос. Романчука, але видячи лиш Русинів, поза котрих крили ся москвофіли, задавано один удар по другім не тому, кому належало ся, а тим, хто винуватика закривав. Всі наші не-удачі політичні, вся застою в нашім розвою народнім мали свою причину в тім москвофільстві, яке крило ся поза нами. І ближші і дальші сусіди відносили ся недовірливо до нас, бо не знали, з ким мають діло; чули инакші слова, а виділи инакші діла. В тім то й лежала причина того, що була, як каже пос. Романчук, вимівка: Не знаємо, з ким говорити! То чей міг би і повинен пос. Романчук знати. Коли-ж він справді політик, коли йому дійсно іде о добро руського народу, то сега факту не повинен би він ігнорувати, не повинен би завертати назад до того стану, котрий нам тільки лиха наробив. Тимчасом він накликає стару партію, щоби она знов прилучила ся до партії народної, значить ся, щоби москвофіли знов крили ся поза Русинів і шкодили їм дальше як доси.

Правда, пос. Романчук, — а се також характеристично для політика — не видить великої різниці межі „старою партією“ а народною. Стара партія — каже він — не признає національної самостійности руського народу“. — Се дрібниця для пос. Романчука; для него міродайним то, що москвофіли говорять по руски (бо не уміють по московски), пишуть з-кепсека по руски і ділають — додає пос. Романчук дипломатично; як они ділають, се для него також байдуже. Єму то, видко, також байдуже, що н. пр. москвофільський орган виває тепер „старо-руську“ партію, щоби она не писала до судів по руски лиш по польски. Міг би може пос. Романчук сказати на то після своєї теорії, що то роблять москвофіли, а не старо-руська партія — коли-ж бо преці редактор того москвофільського органу був мужем довіря пос. Романчука на звістнім з'їзді.

Нам видить ся, що вже на сім виказали ми достаточо ту путанину в понятях, яку вводить пос. Романчук своїм отвертим письмом. Не можемо однакж поминути ще й другої важної справи, котру пос. Романчук трактує також із становища своєї нової теорії о партіях. Він каже: „Народовці не можуть рахувати хоть-би й на те, що все, що страгить стара партія, їм дістане ся: тими здобутками они мусіли би поділити ся“. Чи таке єсть дійсно переконане пос. Романчука? Коли так, то ми би сказали: крий нас Боже від таких

став зазначувати в тих картах дороги, котри ми перебігали спадаючі звізди і записувати час докладно аж на секунду. Тимчасом прийшов до мене один із моїх знайомих, що опісля став також звідарем, і ми розділили небо між себе. Я обернув ся в одну сторону а він в другу і так стали ми оба рахувати спадаючі звізди. За несповна дві і три чверти години нарахували ми тих звід аж 7651, значить ся, перестічно спадала одна на секунду. Тимчасом зазначив слуга звідарні в карті дороги яких вісімдесяти найясніших звід.

„Коли се чудне з'явище доходило вже до кінця і небо почало засувати ся хмарами, як сцена в театрі заслоною, надійшов і наш директор. Він рад був з того, що ми так пильно працювали і сказав мені, щоби я на другий день взяв ся обчислювати дорогу тих звід. Не легка то була річ. Насамперед треба було винайти на карті розхідну точку, з котрої розходив ся цілий той рій спадаючих звід. Наш учений слуга забрав ся на другий день до того. Всі тоті лінії, які він вчера позначував на карті, попродовжав він в ту сторону, в котру они сходили ся і они зійшли ся разом в одній точці, в тім місці, де на небі єсть громадка звід, звана трикутником. Тепер мав я вже підставу до дальшого числення.

„Що то значить на небі тота розхідна точка, з котрої на всі боки спадають звізди, може легко зрозуміти кожний із слідуемого приміру. Подумаймо собі, що стоїмо серед ночі десь на полі, на рівнім і кілька миль довгим шляху залізничнім, по котрім побіч себе іде багато шин. Ми стоїмо посеред тих шин і видимо десь далеко на шляху слабі сьвітла, збиті

защитників прав і свобод народу! Після нашого переконання Русини не лиш можуть, але й мусять рахувати на то, мусять старати ся о то і добивати ся того всіма силами, щоби все, що ще єсть нині в ненародних, ворожих народоу руському руках, в руках москвофільських, стало чисто народним. Отсе єсть іменно і ціль народної політики. Нехай з того, з чого користають нині лиш ті, що шкодять руському народоу, користає той нарід. І „Ставропігія“ і „Народний Дім“ і все инше мусить бути народним руським. До сего мусять стремити всі Русини і в тій цілі мусять они консолідувати ся, але не в такий спосіб, як то придумав пос. Романчук, котрий по правді замість консолідації видвигнув прапор капітуляції з народної ідеї. Пос. Романчук справді вже зужив ся, але коли вже й сам прийшов до того переконання, то лише би зробив, коли би лиш здалека на все дивив ся. Партія чи нарід зможуть і без проводиря блукати.

Перегляд політичний.

Міністерство справедливости в порозуміню з міністерством просьвіти поручило всім судовим властям в Галичині і на Буковині, щоби в переписці з руськими сторонами уживало уліпшеної правописи руської заведеної від року також і в школах. За підручник для властей судових поручено правничий словар дра Левицького.

Берлинські часописи доносять, що рапорт, який зложив німецький канцлер ген. Капріві німецькому цїсареві перед его виїздом до Англії, дотикав головню справи корейської. Постановлено держати ся доти точною нейтральности, доки не будуть нарушені німецькі інтереси.

Засуджений на смерть за убите президента Карнота анархіст Казеріо має бути страчений 15 с. м. Тимчасом анархісти зачинають вже знову відгрозувати ся. Префект секвани дістав вість, що єсть заговор, котрий має на цілі висадити у воздух будинок префектури, а пос. Есканей дістав письмо з погрозою, що его убють за то, що причинив ся до ухваленя закона против анархістів.

Сьвітла ті стають чим раз яснійші, але нби стоять на однім місці, аж відтак зачинають поволи розходити ся. Ті сьвітла то — ліхтарні на машинах кількох поїздів, що їдуть разом. Чим близше тоті поїзди підходять до нас, тим більше видимо, як їх сьвітла, що спершу були збиті в купку, розходять ся від себе. Наконєць коли поїзди на право і лїво перелїтають попри нас, щезають і їх сьвітла поза нами. Перед тим здавало ся, що они були десь збиті в купку в однім місці, а тепер видимо, як они з того місця, з тої розхідної точки, розбігають ся на всі боки. Єсть то зовсім вірний образ спадаючих звід. З того пізнаємо зараз, що всі спадаючі звізди виходять з одного і того самого місця та летять рівнобіжно, бо инакше не можна би зрозуміти, длячого они виходять з одної точки. Та розхідна точка означає нам то місце, з котрого спадають рої звід на нашу землю, а коли знає ся ту точку, то вже можна дальше числити.

„На другий день отже, коли наш кастелян поміг мені знайти ту розхідну точку спадаючих звід, став я числити і дочислити ся дороги, по котрій ходить якась комета. З тим обчисленем пішов я до мого директора Клінкерфіса, а той глигнувши на мій рахунок, сказав усміхаючись, що я добре обчислив, бо й він обчислив вже також і дійшов, що то дорога славної комети Білі²⁾.

²⁾ Вільгельм Біля, славний звідар, родив ся 1782 р. в Росля над Гарцом, в пруській провінції Саксонія; він служив в австрійським войску, де дослужив ся рангі капітана і помер в 1856 р. у Венеції. Будучи в Йозефштадті в Чехах

Новинки.

Львів дня 10 серпня.

— **О. Николай Січинський**, посол на Союзнавий, про котрого смерть ми вчера донесли, родив ся 1850 року в Нижбірку, яко син сьвященника. Школу народну скінчив в Копичинцях до гімназії ходив в Тернополи, а іспит зрілоств зложив в Чернівцях. Вже в молодости визначив ся горячим патріотизмом руським. Ставши сьвященником, о. Николай був довший час сотрудником в Копичинцях, відтак на парохії в Чернівцях, а торік переніс ся до Стопчатова в повіт коломийським. Всюди, де лиш пробував і працював, находив велику прихильність і довіре у людств, всюди знали его як щирого борця за інтерес людю. Отже коли прийшли вибори до Союму в 1883, виборці повіта гусятинського вибрали его своїм послом. На другу каденцію союмову вибрали о. П. Січинського послом зі Збаражчини. За короткий час свого пробуваня в Стопчатов армі прислужив ся покійник громадї тим, що усунув з ненавидженого і шкідливого віята. Війт сей мієств єв добре дошкулити громадї, коли на пам'ятку его усуненя від властв, громада поставила хресармію. При посвячуваню того хреста о. Січинський вибобавив ся тяжкої недуги, з котрої вже не видіє міжвав. По нім осталась вдова і осьмеро сиріт. Ів'южє вість о смерті о. Николая Січинського Виділ краєвий на вчерашнім засіданю рішив вивісити в будинку союмовім чорну хоругву на знак жалобських написати до вдови цисьмо кондоленційне, виставити вінець від Виділу краєвого на домовину і дргого Савчака яко свого відпоручника на похорони.

— **З Козар в рогатинським повіті** пишуть в червні був ту С. Е. Митрополит С. Сембратич. Селяни з Козар і сусідних сіл, сьвященник і сьвітека інтелігенція витали его в триюфанній брамі хлібом і солюю. Між депутациями витали Митрополита, була і депутация місцеві читальні „Просьвіти“. Попереду несли портрет С. Ескецеленції, прикрашений польовими цвітаннями а за ним поступали рядом члени читальні. Головою товариства повитав Впресьєв щирою промовою а Митрополит уділив читальні свого архієреєского благословеня. По відправленім молебні церкви приказав Впресьєв представити собі раз депутацию читальні, похвалив членів, що руть ся до просьвіти та заохочував їх, щоби тревати при добрім ділі. Ся ласкавість Митрополита зробила велике вражєне на козарських читальні.

„Отсе з'явище і наше обчислене потвердило зовсім здогад Скіяпареллього, що спадаючі звізди то — частини комет. Славний учений написав був о сїм своїм досліді книжку в 1871 р., а вже в рік опісля потвердила правда того, що він вислідив. Треба-ж знати, що тота комета Білого ще в 1846 р. розділила ся була на дві часті, а коли в 1852 р. знові було видко, то обі ті часті були вже доси віддалені від себе. Відтак она щезла зовсім видко що розсипалась на дрібні куєні по цілій своїй дорозі. Скіяпареллі заповів був для того, що тота комета проявить ся напевно в котрімсь році, лиш не знати в котрім, великою масою спадаючих звід, а то як-раз потвердило в падолисті 1872 р.

„Але Клінкерфіс не вдовольнив ся сьвідомо відкрив він там в 1826 р. комету, котру і звано від его імени кометою Білі. Комета ся потребувала 6 і три чверти року, щоби оббічи доокола сонця. Комету сю, котрої голим оком було видко, побачено знову аж в 1845 р. Нарі в січню 1846 она розділила ся на дві часті, котрі були віддалені від себе на 300.000 кілометрів і посували ся побіч та сьвітили на переміну одна яснійше, друга темнійше. Вмарті одна часті щезла була зовсім, а другу ще було видко. 1852 р. було знову видко обі часті але віддалені від себе вже на шілтретя мільона кілометрів. 1859 р. мала она знову появити ся і тогди став був в цілій Европі переполох бо говорено, що сего року має настати конець сьвіта. Тогі однакж вже не можна було єї відшукати а тєсамо в 1865 р. аж в 1872 р. переконано ся, що она розсипала ся в дрібні часті.

ників. Приклад С. Е. Митрополита, котрий так прихильно відносить ся до розвою читалень, повинен неодного ворога просвіти народної заставити і збудити в нїм зичливість для читалень.

Відозва. Дня 7 вересня витати буде місто Львів Найяснійшого Пана. В той день відспівує хор відповідну кантату. В тій цілі запрошують всіх членів мужеских хорів „Боянів“, а також і других співаків, котрі до існуючих „Боянів“ не належать, щоби зводили на той день прибути до Львова. Кошти залізної дороги, якщо будуть (ще рішень нема), то можливо найвизні. Поміщене безплатне дає Рада міста Львова. На другий день по кантаті відбуде ся великий концерт „Союза всіх товариств співочих“. Запрошуючи всіх Боянистів і других співаків до участі, прошу їх, щоби подали свою адресу, на котру розішле ся програму, потрібні ноти і ескімацію. *Володим. Шухевич*, голова товариства „Львівський Боян“ (Львів, ул. Чарнецького ч. 26).

Нові німецькі карабіни. В Берліні розійшла ся поголоска, що німецька управа воєнна наміряє змінити умудруване офіцерів і завести в армії нового систему карабіни. Стрілецька школа в Шпандаві, до котрої відкомандовують многи військово підполковників і воєнків, вже уоружена новими карабінами, заведеними також в іспанській армії і о много ліпшими від німецьких. Головною їхнєю німецьких карабінів єсть се, що скринка, в яку містять ся набой, сама отвірає ся, коли набой вужити а для того легко занечишує ся піском. Кривчає ся не раз, що при замиканю єї стрічає воєнків як перешони. Нова система примінена до іспанських карабінів лежить в тім, що скринка від спуску замкнена, отже улекнує набиване, а крім і другого має тільки інших добрих сторін, що хто і знає, чи леда рік не заведуть того карабіна в німецькій армії.

Голуби поштові. Минувшої неділі в Пензені випустили двіста голубів поштових, призначених з Будапешту. Вони суть власністю князя „Колумбія“. Голуби відлетіли о год. 6 рано, але з причини бурі не скоро залетіли до Будапешту, бо перші голуби явили ся там о пів до години поноудни. Значить, за 12 годин перелетіли 500 кілометрів.

Число вдів! Веї то знають, що вдів є далеко більше, ніж вдівців; видко, що женщины кріпші від мужчин, а може й не працюють так тяжко, як їх мужі. В Швейцарії на 1000 мужчин, що вже пережили 50 літ, є 60 вдівців, а в на 1000 таких женщин 127 вдів. Значить, на одного вдівця припадають дві вдови. Подібно є в

інших краях. В Англії на 1000 дорослих осіб єсть 114 вдів, а 54 вдівців, в Італії 136 вдів, а 60 вдівців, у Франції 139 і 73, а в Австрії і Німеччині вдів найбільше. В Німеччині на 50 вдівців припадає 130 вдовиць, а в Австрії 121 вдовиць на 44 вдівців.

Незвичайний заклад. В Медіоляні грач Травані заложив ся о тисяч лірів, що буде грати без перерви цілу добу на фортеяні. І справді виграв заклад, бо грав 25 годин. Підчас гри наливали єму в уста каву, гербату, вино. Розуміє ся, пальці попухли єму, як не треба, а подивляти мусимо і слухачів, що висиділи при такій довгій грі. Хоч би гра і яка гарна була, то надобсть і змучить.

По американськи. Наймолодше місто в Америці є Перрі Сіті. Тому п'ять місяців один чоловік осів на тім місці, де тепер місто. В кілька днів потім явили ся вже там деревляні будинки. По двох тижнях стояв уже один мурований дім, в котрім містила ся редакция нової газети Perry Daily Times. По трох місяцях був уже там банк і готель, а тепер Перрі числить уже 17.000 мешканців, має школу, телефони, пошту, телеграфи і трамвай. А в Європі міста пригтовляють ся до трамваїв по кільканадцять літ.

ТЕЛЕГРАМИ.

Будапешт 10 серпня. Справоздана о стані урожаїв подає збірку пшениці на 38 до 39 мільонів метричних сотнарів, жита на 14 до 15 мільонів, ячменю на 10, вівса на 10 мільонів. Бараболі, тютюн, огородини, горох і отава стоять слабо. В декотрих сторонах особливо же в Альфельді грозить недостаток паші.

Париж 10 серпня. Король Милян відложив свою подорож до суботи або неділі; він поїде просто до Білграду а відтак до Ниша.

Петербург 10 серпня. Департамент торговлі оголосив заявлене, що цущена за границею чутка, будьто би в Нижнім Новгороді вбухла холера, єсть безосновною.

Рим 10 серпня. Урядова газета оголосила заявлене правительства, що Італія буде держати ся нейтрально в хінсько-япанській війні.

комету з довгим хвостом. Другого дня рано та комета пусунулась була ще значно дальше, а відтак вже не було єї видко. То були отже ті світла на залізници, котрі віддаляючись від нас збили ся в купку, то був той рій, котрий в таким віддаленю від нас показав ся нам кометою з довгим хвостом. Се з'явище і сполучені з ним розсліди потвердили отже зовсім здогад італійського звіддаря Скьяпареллього.

Таких роїв спадаючих зізд, через котрі переходить земля, єсть багато, і нема майже місяця, щоби земля через котрийсь з них не переходила. Коли-б земля була дуже мала, то се могло би мати великий вплив на ню і она могла би вискочити із своєї дороги, але що она супротив тих роїв величезна, то розриває їх і робить собі поміж ними дороги. Крім наведених трох важніших роїв маємо ще четвертий, котрого розхідна точка знаходить ся в громаді зізд, званій лірою. Рій той іде величезним подовгастим колесом доокола сонця, а земля наша переходить через него що року в часі від 20 до 23 цвітня і тогди спадають знову зізди. Єсть то найстарший знаний нам рій, бо в хінських літописях знаходять ся про него згадка вже на кільканадцять сот літ перед рождеством Христовим. В новіших часах досліджено, що тою самою дорогою, котрою іде той рій, іде також комета, відкрита в 1861 р., котра потребує 415 літ, щоби обійти раз доокола сонця. Того самого часу потребує і той рій, але що частитки тої комети суть розсипані купама по єї дорозі, то земля що року переходить в цвітню через котрусь з тих куп і для того завжди в ту пору бачимо у нас спадаючі зізди.

Катанія 10 серпня. В наслідок землетрясеня згинуло тут 13 людей а 29 єсть покалічених.

Мастріхт (Голандія) 10 серпня. Занедужало тут 5 людей на холеру, а одна особа померла; в Барзінгергер було три випадки занедужавя на холеру, а один випадок смерти на холеру.

У Львові виходять ті літературні часописи і вістники: **Зоря**, ілюстроване письмо літературно-наукове, 72 аркушів друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академічна ч. 8. — **Дзвінок**, ілюстроване письмо для науки і забави руских дітей і молодежи; 36 аркушів друку, 5 зр. у Львові ул. Чарнецького ч. 26. — **Правда**, місячник політики, науки і письменства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово**, вістник літератури історії і фольклору; 60 аркушів друку 5, зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

Нові книжки! **Кобзар** Т. Шевченка, криїтичне видане в гарній оправі з пересилкою 5 зр. **Записки** тов. ім. Шевченка, 4 томи по 1 зр. — **В. Чайченка**: Твори прозаїчні ч. I. 80 кр. ч. II 60 кр. ч. III. 80 кр.; Під хмарним небом, поезії ч. I. 1 зр., З народного поля, поезії ч. II. 60 кр. — **Сибір** О. Кенана ч. I. II. 1-20 зр. — **Пролісок**, збірник поезій Павла Граба ч. I. 20 кр. — **Словар** рос.-укр. ч. I. Уманця і Спілки, 2-50 зр. — Твори ч. I. Трохима **Зінківського** 1 зр. — **Лесі** Українки і М. Ставицького: Книга пісень **Гайного** 80 кр.; Л. Українка: **На крилах пісень**, поезії 60 кр. — **Ол. Колеси** „про Юрія Федьковича“ 20 кр. — **Пани і люди**, повість Левенка 80 кр. Єго-ж „**Солдатский розрух**“ 10 кр. Історичну бібліотеку і всі вичислені книжки можна купити в книгарні тов. ім. Шевченка у Львові при ул. Академічній ч. 8.

Рух поїздів залізничних

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

В і д х о д я т ь д о

	Поспінний		О с о б о в и й			
Кракова	3 00	10 46	5 26	11 11	7 31	—
Підволочиск	6 44	3 20	10 16	11 11	—	—
Підвол. Підзам.	6 58	3 32	10 40	11 33	—	—
Черновець	6 51	—	10 51	3 31	11 06	—
Стрия	—	—	10 26	7 21	3 41	7 46
Белзця	—	—	9 56	7 21	—	—

П р и х о д я т ь з

Кракова	3 08	6 01	6 46	9 36	9 36	—
Підволочиск	2 48	10 06	6 21	9 46	—	—
Підвол. Підзам.	2 34	9 43	9 21	5 55	—	—
Черновець	10 16	—	7 11	8 13	1 03	—
Стрия	—	—	9 23	9 10	12 46	2 38
Белзця	—	—	8 24	5 21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

В інформаційнім бюрі ц. к. австр. залізничдержавних у Львові ул. Третого Мая ч. 3. (Готель Імперіаль) продає ся білети полосові і окружні, пляни їзди і тариф у форматі кишневім і дає ся інформації в справах тарифових і перевозових. У тім бюрі, а також у таким самим бюрі у Відні (I. Johannengasse 29) уділяє ся устних або письменних пояснень в справах служби на ц. к. австр. залізницях державних. О скілько підручники зі звальють, можна тамже засягнути інформацій що до решти австро-угорських і заграничних залізниць.

Час подаємо після годинника львівського він різнить ся о 35 минут від середно-європейського (залізничного): коли на залізници 12 год., то на львівськім годиннику 12 год. і 35 мін.

За редакцією відкритої Адам Креховецький.

дослідом; єму хотіло ся ще більше знати. На другий день, 30 падолиста рано, приходить до мене і питає: „Як ви думаете, де тепер може бути той рій спадаючих зізд?“ — Я не знав, що на то відповісти, а він каже тогди: „От видите, зовсім проста річ, — по противній стороні неба, як був оногди.“

Для ліпшого поясненя сего, вернім знов до нашого приміру на переїзджуючих поїздах залізничних. Коли ті поїзди поминуть нас, то видимо, як світла їх ще якийсь час стоять далеко від себе, але опісля зачинають сходити ся чим раз більше до купи, аж наконєць ніби таки зібють ся в купку десь далеко і нам здає ся, як коли-б они там стояли в однім місци. Діє ся отже противно, як було перед тим; они перед тим розходили ся з одної точки, а тепер зійшли ся в одну точку. Зовсім так діє ся і з спадаючим роєм зізд. Коли той рій віддалять ся від нашої землі, то ми не видимо вже поодиноких зіздочок, лиш одну світлячу масу, котра зійшла ся в одній точці; сю точку називаємо східною і она лежить як-раз по противній стороні від розхідної.

В сім случаю мусів той рій перелетівших зізд збити ся десь в одну світлячу хмару. Та на жаль єї не було видко на нашім небі. Клінкерфіс зателеграфував тогди зараз до Мадрасу³⁾, до директора тамошної зіздарні, Погзона, і просив єго, щоби він слідив в тих сторонах по небі, чи не добачить якого з'явища. Телеграма відійшла була 30 падолиста. Дня 2 грудня доглянув Погзод на значенім єму на небі місци

³⁾ Місто на всхіднім побережу всхідних Індій.

Загальна Вистава краєва.
 Бльоки і карти вступу поодинокі
 по ціні блокової,
Катальоги, Провідники
Льоси по 1 зр.
ВСІ ЧАСОПИСИ ЄВРОПЕЙСКИ
 Бюро дневників і оголошень Л. ПЛЮНА
 улица Кароля Людвика ч. 9 65
 Кіоск на Виставі побіч брами головної.

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Ком-
 плетні урядження для стаєн і обор.

На жаданє висилаємо катальоги.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файгель

у ЛЬВОВІ, улица Коперніка число 21.

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕННЯ

до всіх дневників

по цінах оригінальних.

Тижневє днє 27 вереснє

Львівський льос ціна 1 зр.

ГОЛОВНА ВИГРАНА

70 зр.

Льоси поручають:

Густав Макс, Шелленберг і Крайзер.

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюидиновий, течі, шкла, хе-
 мікалія найдешевше купити можна впрост у заступ-
 ників фабрик найбільших

ГАМЕЛЬ І ФАЙГЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

С. Кельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові
 насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уря-
 дження купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також
 рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ І БУКОВИНИ

Л Ъ В І В ГАМЕЛЬ І ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жаданє висилає ся катальоги.